

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 56. Hujus Liturgiæ articuli circa Sacra menta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1548.

§. LVI.

*Hujus Liturgiæ articuli circa
Sacramenta.*

Oratio, quæ hodie in Euchari-
stiæ consecratione profertur, tum
præsatæ huic generali orationi erat
conjuncta, perinde acsi illius pars esset:
in hoc autem solo discrimen reperitur,
quod tum inserta, nunc vero expuncta
legantur illa verba, quæ efformato Cru-
cis signo pronuntiabantur: *Benedic Do-
mine & sanctifica hæc dona, hasque crea-
turas panis, & vini, ut fiant pro nobis
Corpus, & sanguis dilectissimi Filii tui.*
Porro gratiarum actiones, quæ sequun-
tur, eadem fuere, quæ adhucdum in
Liturgia Anglicana indicantur: peni-
tus autem abrogata fuit Sanctissimi
Sacramenti elevatio, qua significabatur,
quod Christus Dominus primo in Cru-
cem elevatus, postea tanquam hostia
adoretur: singulis tamen festis diebus
Communionis ritus, etsi nulla facta fue-
rit celebratio, prælegi præcipiebatur;
panes vero absque fermento, figuræ
sphæricæ, ac sine impressa quadam ima-
gine, & hostiis minoribus paulo
majores esse debebant, simulque in-
 junctum Sacerdotibus, ut ipsimet com-
muniçantium ori hunc panem impo-
nerent,

Tt 5

Sæcul. XVI nerent, cum tamen hi antea illum ex Presbyterorum manibus acciperent. **A.C. 1548.** Pariter concinnabantur Lytaniæ ex orationibus brevissimis, quæ Presbyterorum, ac populi responsionibus interrumpebantur, atque in illis præcipue rogabatur Deus, ut eos a Pontificis tyrannide liberaret. Circa Baptismum præter alios ritus hodieum in Anglia observari solitos, præprimis infantis frons, ac pectus signo Crucis muniebatur, præmissoque exorcismo Dæmon ab hujus infantis corpore excedere, ac nunquam ultra reverti jubeatur: quo facto infans tribus aquæ immergebatur, si vero nimium debilis esset, tunc duntaxat in illius faciem aqua effundebatur, expletisque hisce ritibus Sacerdos Baptizatum candida veste induebat, atque modica olei portione in caput effusa, orationem subjungebat, qua a Deo pro recens Baptizato unctionem Sancti Spiritus implorabat.

Sacramentum Confirmationis ita administrari præcipiebatur: postquam infans ex catechismo, qui idem, ac modernus erat, interrogatus fuerat, Episcopus super illum signum Crucis efformans, eidem manus imposuit, dicens: *signo te signo Crucis, & tibi manus impono in nomine Patris &c.* Infirmi,

qui
ba
et
ni
ce
m
re
ex
fu
ca
co
p
a
n
b
f
H
q
c
d
f

qui extrema unctione corroborari cupie- Sæcul. XVI.
A.C. 1548.
bant, eandem duntaxat in fronte, & pe-
tore adjunctis quibusdam precatio-
nibus recipiebant. Porro dum exequiæ
celebrabantur, defuncti anima com-
mendabatur Deo, ab eoque peccatorum
remissio, ad cœlos assumptio, atque in
extremo judicii die illius corporis re-
surrectio petebatur. Sollicite etiam
cavebatur, ne illi, qui publicis fidelium
cœtibus legitima ex causa interesse
præpediebantur, Sacramentorum usu
privati existerent, atque infirmi in suis
ædibus S. Synaxin reciperent, hinc non
nulli in ægroti cubiculo convenire ju-
bebantur, ut ibidem Sacramentum con-
secrari, atque infirmo ministrari posset.
Huic Liturgiæ præponebatur præfatio,
quæ adhucdum exstat, in qua actum
est de usu cæremoniarum, quæ in duas
classes dividuntur, earumque prima com-
pletebitur ritus pio quidem ex fine intro-
ductos, sed, ut inquiunt ipsi, tandem
superstitione depravatos: altera conti-
net illos, qui priusquam per hominum
vanitatem, ac superstitionem fuerunt ad-
ulterati, jam antea magis noxii erant.
Postremis hisce ritibus rejectis priores
retinebant, ut ad excitandam fidelium
pietatem Dei cultus legitimam for-
mam consequeretur: verum id ipsum
non sine multorum repugnantia obtine-

ri

Sæcul. XIV. ri poterat. Præterea se Crucesignandi usus
A.C. 1548. retinebatur, prout priscis temporibus

usu uenerat. Ceterum quæstio de præ-
fentia reali Christi Domini in Euchari-
stia tam gravis momenti articulus hu-
jus novæ Liturgiæ Architectis videba-
tur, ut singularem cautelam esse adhi-
bendam censerent; cum autem tumultu-
sus in Germania hac super re concita-
tos etiam ipsimet vererentur, hinc a-
perte cum novis, spuriisque Reformato-
ribus sentire, ac docere nondum aude-
bant, unde duntaxat hæc verba inse-
rebant: *Sacramentum est verum, at-
que integrum Corpus Domini nostri Iesu
Christi.* Interim magis perspicue vene-
num suum progressu temporis effunde-
bant, novarum haeresum doctrinis pro-
pius accedentes: stupendum tamen,
quod hi novam hanc Liturgiam assi-
stante Spiritu sancto consecratam jactita-
re non erubuerint, quinimo cum hi blas-
phema ejusmodi verba ab omnibus
Viris rei haud ignaris, nec partium stu-
dio excæcatis non sine abominatione
excipi perciperent, tunc ipsi se totam
rei difficultatem dissoluisse arbitraban-
tur, dicendo, quod *de supernaturali affi-
stantia, atque inspiratione intelligi* haud
voluerint.

§. LVII.